

Αγγελική Μαλικούτη-Drachman

Η κ. Μαλικούτη-Drachman είναι πτυχιούχος της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Έκανε συστηματικές μεταπτυχιακές σπουδές στο Παρίσι (με το διάσημο γλωσσολόγο André Martinet) καθώς και στην Αμερική, στα πανεπιστήμια του Chicago και του Columbus (Ohio State University). Έχει ειδικευθεί στη φωνολογία και στη μορφολογία ενώ παράλληλα έχει ασχοληθεί με τη μελέτη των διαλέκτων της αρχαίας και της νέας ελληνικής.

Επαγγελματικά ξεκίνησε ως βοηθός του Σπουδαστηρίου Γλωσσολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών κατά τη δεκαετία του '50, όπου εργάστηκε σκληρά για την προώθηση της σύγχρονης γλωσσολογίας.

Μετά την ειδίκευσή της στην Αμερική δίδαξε φωνολογία και μορφολογία στο αμερικανικό Πανεπιστήμιο Ohio State University, ενώ από τη δεκαετία του '80 υπηρετεί στο Πανεπιστήμιο του Salzburg. Από τα μέσα της δεκαετίας του '90 επανέρχεται διδακτικά στον ελληνικό χώρο και διδάσκει φωνολογία και διαλεκτολογία στο Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα του Τομέα Γλωσσολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Την ίδια εποχή συνεργάζεται σε προγράμματα Erasmus ανταλλαγής φοιτητών μεταξύ του Πανεπιστημίου Αθηνών και του Πανεπιστημίου του Salzburg.

Η διδακτορική διατριβή της Αγγελικής Μαλικούτη-Drachman (του 1970) αφορά τη μορφολογία του νεοελληνικού ονόματος. Πρόκειται για την πρώτη σοβαρή προσπάθεια ανάλυσης αυτού του αντικειμένου σύμφωνα με τις τότε σύγχρονες γλωσσολογικές προσεγγίσεις, η οποία έχει διαχρονική αξία και αποτελεί σημείο αναφοράς μέχρι σήμερα. Εκτοτε διάφορα μορφολογικά ζητήματα βρίσκονται στο επίκεντρο του ενδιαφέροντός της. Έχει ασχοληθεί κατά καιρούς με το θέμα της ρηματικής αύξησης (1992, 93, 94, 2000, 01), με τα προσφύματα (1994, 95, 97), με τη δομή των συνθέτων (1989, 94, 96, 97), με το θέμα της αλλομορφίας (1997), με τα κλιτικά (1988, 92). Δεν είναι όμως υπερβολικό να υποστηρίξει κανείς ότι, παρόλο το ενδιαφέρον της για τη μορφολογία, την Αγγελική Μαλικούτη-Drachman κέρδισε η φωνολογία αφού θεωρείται η κυριότερη εκπρόσωπος της φωνολογικής θεωρίας σε σχέση με την ελληνική γλώσσα. Ιδιαίτερα από τη δεκαετία του '80 ασχολείται ερευνητικά με διάφορα φωνολογικά θέματα και δημοσιεύει μεγάλο αριθμό εργασιών, είτε μόνη της είτε σε συνεργασία με το σύζυγό της Gaberell Drachman, εκ των οποίων αξίζει να αναφέρω σειρά εργασιών για τον τονισμό, το ρυθμό και τη συλλαβική δομή. Η στέρεα γλωσσολογική της υποδομή και το ανήσυχο ερευνητικό πνεύμα την κάνουν να μην ικανοποιείται με εύκολες λύσεις, ούτε καν με αυτές που προτείνει η ίδια. Προσεγγίζει το ίδιο θέμα ξανά και ξανά με σκοπό να αγγίξει την τελειότητα. Επίσης δεν περιορίζεται μόνο στα γλωσσολογικά προβλήματα της κοινής νεοελληνικής, αλλά διερευνά και την ύπαρξη διαλεκτικών τύπων, για παράδειγμα, στα βόρεια ιδιώματα, στα

Ποντιακά και στα Χιώτικα, ενώ η πρόσφατη ενασχόλησή της με την Κυπριακή είναι ιδιαίτερα αξιόλογη.

Το έργο της Αγγελικής Μαλικούτη-Drachman έχει συμβάλει σημαντικά στην εξέλιξη της γλωσσολογικής επιστήμης και στην επιστημονική ανάλυση της ελληνικής. Χαρακτηρίζεται από υψηλότερη επιστημονική στάθμη, ποιότητα, πυκνότητα λόγου και άρτια βιβλιογραφική ενημέρωση. Συχνά δε αποτελεί σημείο αναφοράς για μεταγενέστερες εργασίες. Οι γνώσεις της Αγγελικής Μαλικούτη-Drachman και η εργατικότητα της είναι παροιμιώδεις. Δουλεύει ακούραστα όχι μόνο για την πρόοδο της επιστήμης αλλά με μεράκι επιμονή και υπομονή φροντίζει να μεταλαμπαδεύσει τις γνώσεις της σε νεότερους γλωσσολόγους. Και αυτοί οι κόποι της απέδωσαν καρπούς αφού φοιτητές της έχουν σήμερα πανεπιστημιακές έδρες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Αγγελική σ' ευχαριστούμε για την ανεκτίμητη συμβολή σου στο χώρο της θεωρητικής γλωσσολογικής έρευνας. Οι νεότεροι γλωσσολόγοι και εμείς προσωπικά σε ευγνωμονούμε για την προσφορά σου.